

[Erik Holst]

glemmes, at EF har egne indtægter, hvor der ikke udøves nogen kontrol af direkte valgte parlamentarikere, men udelukkende af de for øjeblikket af folketinget udpegede medlemmer.

Disse 10 medlemmer af EF-Parlamentet fra folketingets partier skal efter lovforslaget afløses af 16 direkte valgte medlemmer. Samtidig øges medlemstallet i EF-Parlamentet fra de nuværende 198 til 410. Danmarks repræsentation vil dække 4 pct. af pladserne, mens vort befolkningstal kun er 2 pct. af EFs, og herved tilgodeses vi med en rimelig repræsentation, både absolut og efter befolkningstallet. Det er rimeligt, at ét medlem blandt de 16 forlods vælges i Grønland, også selv om Grønland ikke vælgermæssigt vil have det tilstrækkelige antal til at sikre et sådant medlem.

Den i lovforslaget anførte valgret og valgbarhed ligger tæt op ad de krav, vi har til valg til det danske folketing. At danske i EF-lande også sikres stemmeret, forekommer os at være en rimelig ting. Blot må det sikres, at ingen samtidig har stemmeret i det EF-land, hvor de bor, således at de har mulighed for at stemme to gange.

Det er foreslået, at folketingets partier skal have mulighed for at opstille kandidater til det direkte valg. Da det maksimale antal kandidater pr. parti er sat til 20, har vi herved mulighed for maksimalt at nå op på 220 kandidater, og da hele landet samtidig er ét stort valgområde, vil det sige, at stemmesedlen vil blive betragteligt stor. At det er rimeligt med ét valgområde, forekommer mig helt oplagt, da det vil være umuligt at opnå en repræsentation i de enkelte geografiske områder, der vil være bare antagelig rimelig, ligesom lokale spørgsmål og opgaver vil indtage en meget beskeden plads i det, vi kan kalde EF-politikken. Da de mindre partier ikke vil have mulighed for enkeltvis at opnå valg af en kandidat, er det rimeligt, at der sikres dem mulighed for at indgå valgforbund.

Ud over de på opstillingsdagen valgte partier til folketinget anser socialdemokratiet det også for rimeligt, at nye partidannelser, som ikke er repræsenteret i folketinget, men som har en vis betragtelig folkelig støtte, får en mulighed for at opstille kandidatlistor. Hvis vi skal vælge 15 kandidater i Danmark, vil det svare til, at der skal være ca. 200.000

stemmer pr. mandat. Det er næppe rimeligt at forlange et tilsvarende antal underskrifter for anmeldelse af kandidater, det vil være for stort. Vi har til folketingsvalget en grænse på 2 pct. af de afgivne gyldige stemmer, for at et parti kan opnå valg, og en lignende regel er foreslået her, hvilket skulle give ca. 62.000 underskrifter for at anmelde et nyt parti. Dette antal forekommer mig ikke urimeligt, men jeg ved, at der er folk, og der er grupper, der mener, at det kan være lovlig højt. Men når det svarer til, hvad der er nødvendigt for at blive repræsenteret i folketinget, må vi sige, at det må være lige så rimeligt, at det samme antal stemmer kræves til EF-Parlamentet.

Jeg kan dog ikke lade være med at tænke på de problemer, der vil opstå, såfremt sådanne partidannelser, der ikke er repræsenteret i folketinget, opnår valg af kandidater. Der vil næppe være nogen konkret organisation bagved, der kan tage de praktiske spørgsmål mellem EF-Parlamentets medlemmer og folketinget op til debat eller kontakt, og der vil opstå mange problemer af tværpolitisk art, hvortil sådanne partier næppe har en fælles holdning.

Socialdemokratiet tilsiger støtte til lovforslaget med henblik på at få dette færdiggjort og gennemført, så det som forudsat kan få gyldighed fra den 1. januar 1978.

Tang Sørensen (FP):

Danmark skal sandsynligvis i forsommeren 1978 ud i et valg, der gælder Europa-Parlamentet, men man skal gøre sig klart, at en forudsætning for, at disse valg kan afholdes, er, at samtlige 9 europæiske stater er enige om dette valg, og dér sætter jeg på forhånd et spørgsmålstegn.

I overensstemmelse med art. 138, stk. 3, i Romtraktaten er det hvert enkelt EF-lands opgave at gennemføre de nødvendige love om afholdelse af direkte valg til Europa-Parlamentet. Derfor må vi betragte disse lovforslag, der i dag ligger på folketingets bord, med den største interesse og megen alvor. 180 millioner vælgere i De europæiske Fællesskaber, fra Grønland i nord til Sicilien i syd, kan nu så småt forberede sig på at skulle vælge 410 medlemmer til De europæiske Fællesskabers parlamentariske Forsamling.